

ECLI:NL:CRVB:2013:BZ7092

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	12-04-2013
Datum publicatie	16-04-2013
Zaaknummer	12/96 WAO
Rechtsgebieden	Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Intrekking WAO-uitkering. Zorgvuldig medisch onderzoek verricht door de verzekeringsartsen en op grond van de beschikbare gegevens is er niet gebleken dat de medische beperkingen van appellant voor het verrichten van arbeid zijn onderschat. In de rapportages van de (bezwaar)arbeidsdeskundige zijn alle signaleringen van mogelijke overschrijdingen in de geselecteerde functies voorzien van een voldoende inzichtelijke en toetsbare motivering en in deze functies komen geen ontoelaatbare overschrijdingen van de belastbaarheid van appellant voor. Geen reden om de geselecteerde functies - met uitzondering van die van sorteerder - niet geschikt te achten voor appellant gelet op het opleidingsniveau of de Nederlandse taalvaardigheid.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

12/96 WAO

Centrale Raad van Beroep
Meervoudige kamer

Uitspraak op het hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Haarlem van 23 november 2011, 10/4292 (aangevallen uitspraak)

Partijen:

[Appellant] te [woonplaats] (appellant)

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Datum uitspraak: 12 april 2013

PROCESVERLOOP

Namens appellant heeft mr. C.F.M. Raaijmakers, advocaat, hoger beroep ingesteld.

Het Uwv heeft een verweerschrift ingediend.

Namens appellant zijn nadere stukken ingediend waarop door het Uwv schriftelijk is gereageerd.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 18 januari 2013. Namens appellant is mr. Raaijmakers verschenen. Het Uwv heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. M. Sluijs.

OVERWEGINGEN

1. Appellant heeft tot 10 januari 2007 een uitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) ontvangen, berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80 tot 100%. Hij heeft bij het UvV melding gemaakt van een verslechterde gezondheid per 14 december 2007. Het UvV heeft appellant na een wachttijd van vier weken met ingang van 11 januari 2008 een WAO-uitkering naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80 tot 100% toegekend. De intrekking van de WAO-uitkering met ingang van 16 februari 2010 is bij een herziene beslissing op bezwaar van 4 mei 2011 (bestreden besluit) gehandhaafd.

2. Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank onder meer het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard.

3. Appellant heeft in hoger beroep gesteld dat de intrekking van zijn WAO-uitkering met ingang van 16 februari 2010 onterecht is geweest gelet op de bloeddruklachten die spoedig na die datum zijn opgetreden. De ziekmelding van 29 maart 2010 en de daarop volgende toekenning van een uitkering ingevolge de Ziektewet (ZW) per die datum hadden voor het UvV dan ook aanleiding moeten geven tot heropening van zijn WAO-uitkering. Ter zitting heeft de gemachtigde van appellant voorts gesteld dat het UvV bij de bepaling van de mate van arbeidsongeschiktheid onvoldoende rekening heeft gehouden met de omstandigheid dat appellant zwakbegaafd is.

4. De Raad overweegt als volgt.

4.1. De Raad stelt vast dat uitsluitend in geschil is het oordeel van de rechtbank over de intrekking van de WAO-uitkering van appellant met ingang van 16 februari 2010. Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen valt de vraag omtrent het al dan niet heropenen van de WAO-uitkering met ingang van een datum gelegen na 16 februari 2010 buiten de omvang van dit geding.

4.2. Terecht en op basis van een juiste motivering heeft de rechtbank geconcludeerd dat zorgvuldig medisch onderzoek is verricht door de verzekeringsartsen en dat er op grond van de beschikbare gegevens niet is gebleken dat de medische beperkingen van appellant voor het verrichten van arbeid zijn onderschat. Uit de diverse rapportages van de (bezwaar)verzekeringsartsen blijkt dat de hypertensie (hoge bloeddruk) van appellant is onderkend, waarbij tevens is vastgesteld dat deze adequaat wordt behandeld gelet op de voorgeschreven medicatie. Dat sprake is van een stabiele situatie met normale bloeddrukwaarden wordt bovendien bevestigd door de behandelend internist-nefroloog van appellant in diens brieven van 17 november 2009 en 28 januari 2011. De rechtbank heeft dan ook terecht overwogen dat de toekenning van de ZW-uitkering per 29 maart 2010 niet betekent dat het oordeel van het UvV ten aanzien van de datum geding onjuist is.

4.3. De in hoger beroep door appellant overgelegde stukken hebben de Raad evenmin doen twijfelen aan de juistheid van het medisch oordeel van het UvV. De Raad onderschrijft het commentaar van de bezwaarverzekeringsarts Versteeg, zoals neergelegd in het rapport van 28 december 2012, dat vorenbedoelde stukken geen aanleiding geven om het eerdere medische oordeel te herzien.

4.4. Met betrekking tot de arbeidskundige grondslag van het bestreden besluit is de Raad, met de rechtbank, van oordeel dat in de rapportages van de (bezwaar)arbeidsdeskundige alle signaleringen van mogelijke overschrijdingen in de geselecteerde functies zijn voorzien van een voldoende inzichtelijke en toetsbare motivering en dat in deze functies geen ontoelaatbare overschrijdingen van de belastbaarheid van appellant voorkomen. Daarbij merkt de Raad op dat de rechtbank heeft geoordeeld dat de functie van sorteerder niet aan de schatting ten grondslag kan worden gelegd maar dat er voldoende functies resteren om de schatting te kunnen dragen. Uit de genoemde rapportages volgt dat met de beperkte intelligentie van appellant en zijn gebrekkige beheersing van de Nederlandse taal uitdrukkelijk rekening is gehouden. De geselecteerde functies betreffen ongeschoold werk dat geen hoge eisen stelt aan de Nederlandse taal. De Raad ziet met de (bezwaar)arbeidsdeskundige en onder verwijzing naar artikel 9, aanhef en onder a, van het geldende Schattingsbesluit dan ook geen reden om de geselecteerde functies - met uitzondering van die van sorteerder - niet geschikt te achten voor appellant gelet op het opleidingsniveau of de

Nederlandse taalvaardigheid.

4.5. Uit 4.2 tot en met 4.4 volgt dat het hoger beroep niet slaagt, zodat de aangevallen uitspraak, voor zover aangevochten, voor bevestiging in aanmerking komt.

5. Voor een veroordeling in de proceskosten bestaat geen aanleiding.

BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep bevestigt de aangevallen uitspraak voor zover aangevochten.

Deze uitspraak is gedaan door M.C. Bruning als voorzitter en E.J. Govaers en K. Wentholt als leden, in tegenwoordigheid van K.E. Haan als griffier. De beslissing is uitgesproken in het openbaar op 12 april 2013.

(getekend) M.C. Bruning

(getekend) K.E. Haan

QH